

[Pia Christmas-Møller]

Der har været tale om så store huller, at en selvstændig, der blev tvunget til at lukke som følge af flere års underskud, kunne risikere ikke at kunne få en eneste krone i arbejdsløshedsunderstøttelse – og det til trods for, at vedkommende var mangeårigt medlem af en a-kasse og stod til fuld rådighed for arbejdsmarkedet.

I modsætning til en lønmodtager, der typisk vil være sikret et ganske pænt gulv via overenskomsternes mindstelønninger, kan en selvstændig med længere tids underskud jo risikere et negativt beregningsgrundlag og dermed et dagpengeafslag fra sin a-kasse.

Her hjælper ændrede dokumentationskrav ikke en døjt, hvilket hr. Kaj Poulsen udmærket godt ved. Det er ufatteligt, at Socialdemokratiet så indædt fastholder, at dagpengesatsen for selvstændige under alle omstændigheder skal hvile på en beregning, også selv om der ikke har været noget at beregne af – ufatteligt, fordi Socialdemokratiet på én og samme tid står urokkeligt fast på, at beregningsprincippet ikke skal gælde f.eks. helt nyuddannede unge. De skal fortsat sikres et fast minimum på 311 kr. om dagen plus løbende reguleringer.

Socialdemokratiets klasseopfattelse, sociale profil og forståelse rækker herefter kun til at kæmpe for den 25-årige unge, friske cand. jur. samt de ledige, der i forvejen modtager mere end de beskæftigede på mindstelønnen, dvs. over 10.000 kr. månedligt. Disse grupper skal ifølge Socialdemokratiet ikke nøjes med de beskæftigedes overenskomstaftalte reguleringer.

Og så må den 59-årige selvstændige købmand eller landmand, der måske kun har 7 års skolegang bag sig, leve med, at ønsket om at gå på efterløn som 60-årig ikke kunne gå i opfyldelse, og at bestræbelserne for at holde virksomheden i gang med samme mål for øje nu rammer som en boomerang, for chancen for at få arbejdsløshedsunderstøttelse er jo i samme forbindelse forspildt, hvis der ikke er 2 regnskabsår med et gennemsnitligt overskud inden for de sidste 5 år. Desværre: Væk er sparepengene og sikkerhedsnettet, tilbage står kassekreditten og bistandskontoret – hvis det altså stod til Socialdemokratiet, men det gør det heldigvis ikke. Et bredt folketingsflertal vil om lidt rette op på nogle af disse fantastiske skævheder.

Men hvor bredt flertallet vil være, afhænger jo af Fremskridtspartiets stillingtagen, og vi venter fortsat spændt på, om Fremskridtsparti-

et vil støtte det samlede lovforslag og dermed være med til at gennemføre denne retfærdighedshandling for en meget, meget klemt gruppe af ledige.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når Socialistisk Folkeparti har valgt at støtte dette forslag, er det med udgangspunkt i, hvad vi sagde ved førstebehandlingen, nemlig at vi gerne vil medvirke til at hjælpe de dårligst stillede selvstændige, som ikke kan komme og vise et regnskab for de sidste 3 år, for de har simpelt hen ikke haft noget regnskab at vise, idet de kun har haft underskud. De har hidtil ikke kunnet få dagpenge, selv om de har betalt til forsikringen.

Det, der sker nu, er, at de sikres et mindstebeløb, mens de, der har muligheden for at aflægge regnskab, som de tidligere har gjort det, stadig væk sikres, at de kan få maksimumbeløb. Der er altså ikke tale om fuld ligestilling, men der er tale om at hjælpe dem, der er de dårligst stillede inden for de selvstændiges kreds.

Jeg skal ikke undlade at sige igen, at vi jo ved, at der er nogle af de små selvstændige, som er ringere stillet end lønmodtagere, og derfor er der ingen rimelighed i ikke at give dem den mulighed, når de er forsikrede, at de kan få noget for pengene.

Jeg skal sige, at de jo også betaler det selv. Den udgift, der bliver tale om, betales af de selvstændige selv over kontingentet. Så der er altså ikke tale om, at vi nu sidder og lægger penge over til selvstændige, sådan som jeg har hørt uden for denne sal. Vi sikrer en mindstesats, og det er en retfærdighedshandling.

Med hensyn til de nye regler, der skal udarbejdes, er det da klart, at det har været et af de problemer, som SF har set i det. Vi er ikke meget for at give carte blanche til noget, vi i øjeblikket ikke kender 100 pct. På den anden side har der for os ikke været tvivl om, at det, der står i lovforslaget og i lovforslagets bemærkninger, det, der er fremgået af udvalgsbehandlingen og betækningsbidragene, og det, der vil kunne læses efter behandlingen her i folketingssalen, er en rettesnor for dem, der skal udarbejde reglerne.

Det er lidt ejendommeligt, at det er mig, der i dag skal stå og sige, at jeg faktisk har tiltro til, at Landsarbejdsnævnet godt kan gøre det her, selv om Landsarbejdsnævnets lønmodtagerdel